

JUSTITS MINISTERIET

Dato:
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Emil Lykke Gregersen
Sagsnr.: 2023-10-1129
Dok.: 2954624

SAMLENOTAT

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn

Notatet er en opdateret version af grund- og nærhedsnotat af 12. september 2022. Ændringer er markeret med en streg i margenen.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM (2022) 209

1. Resumé

Kommissionen har den 11. maj 2022 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Forordningen har til formål at sikre en bedre opsporing, efterforskning og retsforfølgelse af lovovertrædelser vedrørende seksuelt misbrug af børn online ved at pålægge udbydere at vurdere og afbøde risici og om nødvendigt at opspore, indberette, fjerne, spærre for og 'deliste' materiale, der viser seksuelt misbrug af børn på deres tjenester, samt at oprette et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet og forventes at indebære lovgivningsmæssige og væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen har et stort og vedvarende fokus på at komme digitale krænkelser til livs. Regeringen er derfor positivt indstillet over for intentionerne om

at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Den teknologiske udvikling indebærer, at seksuelt misbrug af børn, herunder grooming, i stigende grad finder sted online, og regeringen er enig i, at udbydere af online tjenester skal tage et større ansvar for, at børn og unge kan færdes trygt og sikkert på nettet ved bl.a. at forhindre udbredelsen af materiale af seksuelt misbrug af børn online samt at begrænse risikoen for platformenes brug til grooming af børn mest muligt. Fra dansk side har fokus under forhandlingerne navnlig været at sikre, at forordningsforslaget rammer en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn og på den anden hensynet til retten til privatliv. Regeringen har endvidere haft særlig fokus på forslagets forenelighed med grundloven, herunder det uskrevne grundlovsforbud.

Det spanske formandskab har fremlagt kompromisforslag, som regeringen overordnet kan støtte.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede den 24. juli 2020 EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Strategien indeholder otte initiativer, der har til formål at indføre en retlig ramme for beskyttelse af børn og at fremme en koordineret tilgang på tværs af de aktører, der er involveret i beskyttelse af og bistand til børn.

Endvidere præsenterede Kommissionen den 24. marts 2021 en bredere strategi for børns rettigheder. Med strategien foreslås skærpede foranstaltninger til beskyttelse af børn mod alle former for vold, herunder misbrug online. Derudover opfordres virksomheder til at fortsætte deres bestræbelser på at opspore, indberette og fjerne ulovligt onlineindhold, herunder seksuelt misbrug af børn online fra deres platforme og tjenester.

I forlængelse heraf fremsatte Kommissionen den 11. maj 2022 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

Forordningen er efter Kommissionens opfattelse nødvendig, hvis indsatsen med forebyggelse og bekæmpelse af misbrug af børn online skal være effektiv. Dette skyldes i høj grad, at flere medlemsstater er begyndt at indføre national lovgivning for at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn, og at lande, der endnu ikke har indført sådanne regler, har overvejelser

herom. Dette bevirker et fragmenteret digitalt indre marked. Desuden har udbydernes tidligere frivillige indsatser vist sig at være utilstrækkelige

Kommissionen har oversendt forslaget til Rådet i dansk sprogversion den 18. juli 2022. Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 114, idet forordningen sigter på at harmonisere de nationale krav, der gælder for udbydere af relevante onlinetjenester på det digitale indre marked. Forslaget skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det bemærkes, at forslaget til forordning var optaget på Europaudvalgets liste over prioriterede lovgivningsforslag til nærhedstjek 2021. Forordningsforslaget, der planmæssigt skulle have været fremsat i 2021, blev imidlertid først fremsat i maj 2022.

Forslaget har siden juni 2022 været genstand for forhandlinger i rådsarbejdsgruppen Law Enforcement Working Party (LEWP). Det spanske formandskab har tilkendegivet, at der på baggrund af det foreliggende udkast til kompromistekst arbejdes henimod vedtagelse af en delvis generel indstilling under det kommende rådsmøde for retlige og indre anliggender den 28. september 2023. Der er lagt op til vedtagelse af en delvis generel indstilling, der omfatter samtlige bestemmelser i formandskabets kompromistekst med undtagelse af bestemmelsen om placeringen af det foreslåede EU-center. De centrale ændringer i forhold til Kommissionens forslag er gengivet i de enkelte afsnit nedenfor. Da forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen på nuværende tidspunkt endnu ikke er afsluttet, vil der fortsat kunne ske ændringer af kompromisteksten frem mod rådsmødet.

3. Formål og indhold

Forordningsforslaget har følgende tre overordnede formål:

- a) At etablere en klar og harmoniseret retlig ramme for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online.
- b) At skabe retssikkerhed for udbydere med hensyn til deres ansvar for at vurdere og afbøde risici og om nødvendigt opspore, indberette og fjerne, spærre for og deliste seksuelt misbrug af børn online.
- c) At oprette et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online.

3.1. Genstand, anvendelsesområde og definitioner (artikel 1 og 2)

Forslaget fastsætter regler, der på målrettet, nøje afbalanceret og proportional vis skal forebygge og bekæmpe misbrug af relevante informationssamfundstjenester til seksuelt misbrug af børn online på det indre marked.

Forslaget pålægger udbydere af relevante informationssamfundstjenester at begrænse risikoen for, at deres tjenester bliver anvendt til seksuelt misbrug af børn online. Derudover pålægges udbydere af hostingtjenester og udbydere interpersonelle tjenester (f.eks. udbydere af traditionelle taleopkald, e-mail, beskedtjenester og gruppechat mv.) at opspore og anmelde seksuelt misbrug af børn online. Endvidere pålægges hostingtjenesteudbydere at fjerne og blokere adgang til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og udbydere af internetadgangstjenester pålægges at forhindre brugere i at få adgang til sådant materiale. Herudover pålægges udbydere af onlinesøgemaskiner at fjerne websider fra søgeresultater, der indeholder eller henviser til specifikt indhold med seksuelt misbrug af børn, såkaldt 'delisting'.

Forslaget indeholder en række definitioner, herunder af "tjenesteudbyder", "internetadgangstjeneste", "relevant informationssamfundstjeneste", "bruger", "koordinerende myndighed i etableringslandet" og "materiale, der viser seksuelt misbrug af børn". Flere af definitionerne er baseret på definitioner i anden EU-lovgivning, herunder navnlig forordning nr. 2022/2065/EU om digitale tjenester og direktiv nr. 2011/93/EU om seksuelt misbrug af børn.

3.2. Forpligtelser for udbydere (artikel 3-24)

Forslaget indeholder en række forpligtelser, der gælder for alle udbydere af hostingtjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, som tilbyder sådanne tjenester i EU.

3.2.1. Risikovurdering

Det foreslås i artikel 3, at udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester skal foretage en behørig identifikation, analyse og vurdering af den risiko, der er forbundet med, at deres tjenester anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn. Bestemmelsen indeholder i den forbindelse en ikke-udtømmende opstilling af de hensyn, der skal medtages i risikovurderingen, samt regler for, hvornår og hvor ofte udbyderne skal foretage den pålagte risikovurdering.

Efter forslaget artikel 4 er udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester forpligtet til, såfremt de har identificeret en risiko for, at deres tjeneste anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn, at træffe afbødende foranstaltninger, der er skræddersyet til de risici, der efter artikel 3 er blevet identificeret, for at begrænse disse risici. Foranstaltningerne skal bl.a. være rimelige, effektive og anvendes på en omhyggelig og ikkediskriminerende måde. Som eksempel på foranstaltninger nævnes tilpasning af udbyderens indholdsmoderationssystem, beslutningsproces eller styrkelse af det interne tilsyn med tjenestens funktion. Dette indebærer også aldersverifikation og aldersvurderingsforanstaltninger med henblik på at identificere børnebrugere på de pågældende udbyderes tjenester.

Det foreslås i artikel 5, at udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester inden for tre måneder fra forslaget vedtagelse skal foretage indberetning til den koordinerende myndighed om en række forhold relateret til risikovurderingen.

Forslagets artikel 6 fastsætter forpligtelser for softwareapplikationsbutikker til at foretage en rimelig indsats for at vurdere, om nogen af de tjenester, de tilbyder via deres softwareapplikationer, risikerer at blive anvendt til hvernig af børn (grooming).

3.2.2. Opsporingspåbud og indberetning

Efter forslaget artikel 7 tillægges den koordinerende myndighed beføjelse til at anmode den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed om at udstede opsporingspåbud, der indebærer, at udbydere af hostingtjenester eller offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester kan pålægges at opspore seksuelt misbrug af børn online på den relevante tjeneste. Anvendelse af opsporingspåbuddet forudsætter, at visse betingelser er opfyldt, herunder at der foreligger dokumentation for, at der er en betydelig, aktuel og forudsigelig risiko for, at tjenesten i betydeligt omfang bliver udnyttet med henblik på seksuelt misbrug af børn online, og når de afbødende foranstaltninger anses for utilstrækkelige til at begrænse denne risiko. Der fastsættes i bestemmelsen differentierede frister for at efterkomme opsporingspåbuddet, som skal tage hensyn til den tid, udbyderen har brug for til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

De nærmere regler om opsporingspåbud, herunder i forhold til begrundelse og de foranstaltninger, der skal iværksættes for at leve op til påbuddet, er

oplistet i artikel 8, mens artikel 9 indeholder en række supplerende regler om bl.a. klageadgang, underretning og ændring af opsporingspåbud.

Forslagets artikel 10 indeholder regler om, hvordan et opsporingspåbud kan efterkommes, herunder i forhold til at sikre, at opsporingen sker effektivt og forholdsmæssigt. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at udbydere skal efterkomme et modtaget påbud ved at installere og drive teknologier til opsporing, og at de har ret til at bruge de teknologier, der stilles gratis til rådighed af EU-centret. De nærmere krav til teknologier oplistes i bestemmelsen.

Med formandskabets kompromistekst gives udbydere valgfrihed i forhold til den teknologi, der anvendes til at opfylde de forpligtelser, der følger af forordningsforslaget. Under hensyn til effektiv overholdelse af de foreslåede regler og til samtidig at sikre udbydernes fortsatte mulighed for effektiv anvendelse af såkaldt "end-to-end"-kryptering fremgår det af præambelbetragtning nr. 26, at forslaget ikke skal fortolkes som et forbud mod, krav om deaktivering eller i øvrigt umuliggørelse af "end-to-end"-kryptering.

Det følger af artikel 11, at Kommissionen i samarbejde med de koordinerende myndigheder og EU-centret og efter offentlig høring kan udstede nærmere retningslinjer for opsporingspåbud.

Efter forslagens artikel 12 pålægges udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, der på anden måde end via et fjernelsespåbud får kendskab til tilfælde, der indikerer potentielt seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester, en indberetningspligt. Udbydere skal herefter straks indberette til EU-centeret, og informere berørte brugere. Udbyderen skal desuden etablere og drive en tilgængelig, alderssvarende og brugervenlig mekanisme, der skal gøre det muligt for brugere at gøre udbyderen opmærksom på potentielt seksuelt misbrug af børn online på den pågældende udbyders tjeneste.

De nærmere krav til indberetningspligten er oplistet i artikel 13, herunder hvilke specifikationer indberetningen skal indeholde.

3.2.3. Fjernelsespåbud

Efter forslagens artikel 14 tillægges de kompetente myndigheder beføjelse til at udstede fjernelsespåbud, der indebærer, at udbydere af hostingtjenester kan pålægges at fjerne eller deaktivere adgangen til materiale i alle med-

lemsstater, som efter en grundig vurdering er identificeret til at udgøre seksuelt materiale af børn. Fjernelsespåbuddet skal efterkommes hurtigst muligt og i hvert fald 24 timer efter modtagelsen heraf. Beføjelsen kan overlades til en domstol, som vil kunne udstede sådanne påbud efter anmodning fra en kompetent myndighed.

Der indgår i formandskabets kompromistekst en ny bestemmelse i artikel 14a om grænseoverskridende fjernelsespåbud, der indebærer, at nationale myndigheder skal kunne sende grænseoverskridende fjernelsespåbud til udbydere af hostingtjenester etableret i andre medlemsstater. Det følger af artikel 14a, stk. 5, at medlemsstater, hvis forfatning kræver det, kan beslutte, at grænseoverskridende fjernelsespåbud skal sendes via den koordinerende myndighed i medlemsstaten således, at den koordinerende myndighed videresender påbuddet til udbyderen. Den koordinerende myndighed skal videresende påbuddet snarest muligt og i alle tilfælde inden 72 timer, medmindre myndigheden vurderer, at påbuddet alvorligt eller åbenlyst krænker bestemmelserne i forordningen eller de grundlæggende rettigheder og friheder garanteret af chartret. Fjernelsespåbuddet får først bindende virkning, når det af den koordinerende myndighed videresendes til udbyderen.

Artikel 15 regulerer udbyderes klageadgang, udbydernes pligt til at underrette den pågældende bruger om påbuddet om at fjerne eller deaktivere indholdet samt vedkommendes ret til domsstolsprøvelse, hvis der udstedes et påbud.

3.2.4. Spærringspåbud

Efter forslaget artikel 16 tillægges de kompetente myndigheder beføjelse til at udstede påbud om spærring, der indebærer, at udbydere af internetadgangstjenester kan pålægges at træffe foranstaltninger, der forhindrer brugere i at få adgang til seksuelt materiale af børn. Anvendelse af spærringspåbud forudsætter, at visse betingelser er opfyldt, herunder at andre lige så effektive og mindre indgribende foranstaltninger end spærring ikke kan træffes for at forhindre adgang til materialet, eller at det er sandsynligt, at en sådan foranstaltning vil mislykkes, og at spærringspåbuddet er nødvendigt for at forhindre udbredelsen. Spærringspåbuddet skal efterkommes hurtigst muligt inden for en tidsperiode fastsat af udstedelsesmyndigheden. Beføjelsen kan overlades til en domstol, som vil kunne udstede sådanne påbud efter anmodning fra en kompetent myndighed.

De nærmere regler for spæringspåbud er oplistet i artikel 17, mens artikel 18 indeholder en række supplerende regler, herunder i forhold til klageadgang.

3.2.5. Delisting-påbud

Der lægges i formandskabets kompromistekst op til i artikel 18a at tillægge de kompetente myndigheder beføjelse til at udstede et såkaldt delisting-påbud til udbydere af online søgemaskiner, der indebærer, at udbydere af online søgemaskiner kan pålægges at træffe foranstaltninger, der fjerner internetlokationer indeholdende seksuelt materiale af børn fra søgeresultater. Anvendelse af delisting-påbud forudsætter, at visse betingelser er opfyldt, herunder at det er nødvendigt for at forhindre spredning af seksuelt materiale af børn. Delisting-påbuddet skal efterkommes inden for 24 timer efter modtagelsen. Beføjelsen kan overlades til en domstol, som vil kunne udstede sådanne påbud efter anmodning fra en kompetent myndighed.

I artikel 18aa beskrives proceduren for grænseoverskridende delisting-påbud. Det følger af artikel 18aa, stk. 5, at muligheden beskrevet i artikel 14a, stk. 5, jf. ovenfor, hvorefter en medlemsstat kan beslutte, at grænseoverskridende påbud skal sendes via den koordinerende myndighed i medlemsstaten, hvis medlemsstatens forfatning kræver det, også gælder for så vidt angår delisting-påbud.

De nærmere regler for delisting-påbuddet er oplistet i artikel 18b, mens artikel 18c indeholder en række supplerende regler, herunder i forhold til klageadgang.

3.3. Yderligere bestemmelser

Ydermere introduceres rettigheder for ofre af online seksuelt misbrug. Ofre har ret til oplysninger om indberetning af misbrugsmateriale i medfør af artikel 20, ligesom artikel 21 fastsætter ofres ret til at søge bistand fra udbydere af hostingtjenester eller den koordinerende myndighed.

3.4. Gennemførelse og håndhævelse (artikel 25-39)

Forslaget indeholder en række bestemmelser vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen.

3.4.1. Koordinerende og kompetente myndigheder

Medlemsstaterne skal efter forslagens artikel 25 udpege en eller flere kompetente myndigheder, som er ansvarlige for anvendelsen, tilsynet med og

håndhævelse af forordningen. Medlemsstaterne skal desuden udpege en af de kompetente myndigheder som koordinerende myndighed, der vil fungere som den primære nationale myndighed. Denne vil være ansvarlig for alle spørgsmål vedrørende anvendelsen, tilsynet med og håndhævelsen af forordningen i den pågældende medlemsstat.

Forslagets artikel 26 præciserer de krav, der gælder til de kompetente myndigheder. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at de kompetente myndigheder skal udføre deres opgaver på en objektiv og ikke-diskriminerende måde.

3.4.2. Undersøgelser- og håndhævelsesbeføjelser

Efter artikel 27 i forslaget tillægges de kompetente myndigheder en række undersøgelsesbeføjelser i forhold til udbydere af relevante informations-samfundstjenester. Af bestemmelsen fremgår bl.a. muligheden for at foretage kontrolbesøg, at anmode om oplysninger samt vurdere, om de foranstaltninger, udbydere har truffet for at efterkomme påbuddet, er i overensstemmelse med forordningens krav.

De kompetente myndigheder tillægges endvidere en række håndhævelsesbeføjelser i forhold til udbydere af relevante informations-samfundstjenester. Det fremgår bl.a., at de kompetente myndigheder kan kræve overtrædelser bragt til ophør, anmode en retslig myndighed om at pålægge bøder og beføjelse til at træffe foreløbige forholdsregler med henblik på at undgå risikoen for alvorlig skade.

Såfremt undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelserne ovenfor er udtømt, og overtrædelserne ikke er afhjulpnet eller fortsætter og forvolder alvorlig skade, der ikke kan undgås gennem udøvelse af andre beføjelser i henhold til EU-retten eller national ret, tillægges de kompetente myndigheder yderligere håndhævelsesbeføjelser. Eksempelvis kan den koordinerende myndighed kræve, at udbydernes ledelsesorgan uden unødigt ophold undersøger situationen og vedtager en handlingsplan til at bringe overtrædelserne til ophør mv. Hvis det vurderes, at udbyderen ikke i tilstrækkelig grad har tilpasset sig efter ovenstående tiltag, og at overtrædelserne herefter indebærer en strafbar handling, der udgør trussel mod liv eller sikkerhed, eller overtrædelserne resulterer i regelmæssig og strukturel facilitering af seksuelt misbrug af børn, kan den kompetente myndighed anmode en retslig myndighed om at påbyde en midlertidig begrænsning af adgangen for brugere, eller, hvis dette ikke er teknisk muligt, af adgangen til udbyderens onlinegrænseflade.

Det fremgår af forslaget artikel 30, at de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder træffer ved udøvelsen af beføjelserne i artikel 27, skal være effektive, have afskrækkende virkning og være proportionale.

De kompetente myndigheder har desuden efter artikel 31 beføjelse til at foretage søgninger i offentligt tilgængeligt materiale på hostingtjenester til opsporing af både kendt og nyt materiale for at kontrollere, om udbydere overholder forordningen. Efter artikel 34 og 34b tildeles brugerrettigheder med henblik på klagemulighed over udbydere, som måtte overtræde forordningen, som bl.a. skal indrettes på en børnevenlig måde.

3.4.3. Sanktioner

Det følger af forslaget artikel 35, at medlemsstaterne skal indføre passende sanktioner for overtrædelse af forordningen. Sanktionerne skal være effektive, proportionale og have afskrækkende virkning. I stk. 2-3 fastsættes nærmere beløbsgrænser i relation til idømmelse af sanktioner, og i stk. 4 opremses nogle af de hensyn, de kompetente myndigheder kan medtage, i afgørelsen om, hvorvidt der skal pålægges en sanktion og den eventuelle sanktionstype og omfang.

3.4.4. Samarbejde

Artikel 36-39 indeholder regler om de kompetente myndigheders samarbejde på EU-plan vedrørende vurdering af seksuelt materiale af børn eller samtaler relateret til seksuelt misbrug af børn.

3.5. Oprettelse af et EU-center

Det følger af forslaget artikel 40, at der oprettes et EU-center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Centeret skal støtte og lette gennemførelsen af bestemmelserne om opsporing, indberetning, fjernelse og deaktivering af adgangen til og spærringen af materiale, der viser misbrug af børn. Centeret skal desuden dele ekspertise og lette samarbejdet mellem relevante offentlige og private parter.

EU-centerets opgaver er nærmere beskrevet i artikel 43 og omfatter bl.a. støtte til de kompetente og koordinerende myndigheder, lettelse af risikovurderings- og afbødningsprocessen samt generering og udveksling af viden og ekspertise.

Ifølge forslaget artikel 46 kan EU-centeret give relevante parter adgang til indikationsdatabaserne beskrevet i artikel 44, såfremt det er nødvendigt. Relevante parter omfatter udbydere af hostingtjenester, udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, udbydere af internetadgangstjenester, udbydere af online søgemaskiner, kompetente myndigheder, Europol og medlemsstaternes kompetente retshåndhævende myndigheder.

EU-centeret har efter forslaget artikel 48 pligt til at vurdere og behandle indberetninger fra udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester hurtigt for at fastslå, om disse er grundløse eller skal videresendes.

Efter forslaget artikel 49 har EU-centeret i visse tilfælde beføjelse til at foretage søgninger på hostingtjenester efter materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. Såfremt søgningerne fremfinder sådant materiale, har centeret beføjelse til at underrette udbyderne om dette og anmode dem om at fjerne eller spærre adgangen til det specifikke materiale frivilligt.

Ifølge artikel 50 vil EU-centeret stille teknologier til rådighed for udbydere af hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, således at de kan opfylde opsporingspåbuddet i artikel 10. Efter artikel 10, stk. 2, vil centeret desuden udgøre et informations- og ekspertisecenter for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

I forslaget artikel 51-54 fastsættes forpligtelser vedrørende dataindsamling og gennemsigtighedsrapportering. EU-centret, de koordinerende myndigheder og udbydere af hostingtjenester, offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester og internetadgangstjenester pålægges at indsamle aggregerede data vedrørende deres aktiviteter i henhold til denne forordning og at stille de relevante oplysninger til rådighed for EU-centret (artikel 83) og aflægge årlig rapport om deres aktiviteter til offentligheden og Kommissionen (artikel 84).

I forslaget artikel 55-65 fastlægges EU-centrets forvaltnings- og ledelsesstruktur og sammensætning.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver.

Europa-Parlamentets udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) er udpeget som ansvarlig for sagen. Derudover er Europa-Parlamentets udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM), Kultur- og Uddannelsesudvalget (CULT), udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) samt Budgetudvalget (BUDG) udpeget som rådgivende udvalg.

LIBE-udvalget har den 19. april 2023 afgivet et udkast til betænkning, hvori Kommissionens forslag hilses velkommen og behovet for en fremtidssikret regulering af seksuelt misbrug af børn fremhæves. Udvalget erklærer sig enig i behovet for en overgang fra frivillige ordninger om opsporing, indberetning og fjernelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, til en obligatorisk ordning. Udvalget understreger desuden vigtigheden af en retlig ramme, som er teknologineutral, og er enig i en tilgang, der indebærer, at udbydere skal foretage risikovurdering af egne tjenester. Udvalget fremhæver den fælles udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB) 04/2022 som et væsentligt bidrag til arbejdet med udvalgsbetænkningen. Det fremhæves i den forbindelse, at forordningen ikke bør hindre eller svække udbydernes mulighed for at anvende ”end-to end”-kryptering. Udvalget finder, at opsporingspåbud bør være sidste udvej og foreslår at understøtte forebyggelse som en del af de afværgeforanstaltninger, som udbydere skal træffe, herunder sikkerhedsdesign for børn, aldersverificering mv. Udvalget foreslår endvidere etablering af en frivillig opsporingsordning som supplement til opsporingspåbud. Udvalget støtter oprettelsen af et EU-center, idet der dog ønskes et større fokus på ofre, som bl.a. foreslås afspejlet i agenturets struktur.

CULT-udvalget har den 18. oktober 2022 afgivet en udtalelse, hvori udvalget fremhæver vigtigheden af forslaget og foreslår en række ændringer, der har til formål styrke forebyggelsesforanstaltningerne, herunder gennem uddannelse, digitale færdigheder og medieforståelse. Endvidere fremhæves EU-centerets rolle i forsknings- og forebyggelseshenseende.

BUDG-udvalget har den 27. januar 2023 afgivet en udtalelse, hvori udvalget tilslutter sig formålet med forslaget og fremhæver EU-Centeret som afgørende. Udvalget fokuserer på de budgetmæssige aspekter, styringsregler og rapporteringsprocedurer for parlamentarisk kontrol, og udvalget foreslår

ændringer for at sikre passende ressourcer til EU-centeret, øget autonomi samt øget gennemsigtighed i udgiftsrapporteringen.

FEMM-udvalget har den 5. april 2023 afgivet en udtalelse, hvori udvalget foreslår flere ændringer, der har til formål at styrke forebyggelsesforanstaltningerne. Udvalget lægger vægt på specialiseret respons og støtte til ofre ud fra et kønsperspektiv, ligesom EU-centret fremhæves, og der ønskes en øget dataindsamling opdelt efter alder og køn.

IMCO-udvalget har den 3. juli 2023 afgivet en udtalelse, hvori udvalget tilkendegiver en positiv indstilling til forslaget og henstiller til, at forslaget udformes i overensstemmelse med forordningen om digitale tjenester og e-handelsdirektivet. Det fremhæves, at forslaget bør indeholde en afbalanceret tilgang til beskyttelsen af børn og af grundlæggende rettigheder.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at det er nødvendigt med en fælles EU-indsats, hvis udfordringerne med seksuelt misbrug af børn online skal løses. Kommissionen fremhæver i den forbindelse bl.a., at nogle medlemsstater er begyndt at indføre nationale regler til at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online, og at de medlemsstater, der endnu ikke har indført sådanne krav, i stigende grad overvejer nationale foranstaltninger. Grundet onlinetjenesters grænseoverskridende karakter medfører dette en fragmentering af det digitale indre marked. Ud over at det medfører betydelige omkostninger for udbydere, resulterer dette i, at indsatsen om forebyggelse og bekæmpelse af misbrug af børn ikke bliver tilstrækkelig effektiv.

Kommissionen vurderer, at kun tiltag på EU-plan vil sikre harmoniserede retlige rammer på området og fjerne eksisterende hindringer for levering af relevante tjenester på det digitale indre marked samtidig med, at de krav, udbydere pålægges, er effektive i bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn online.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering. Nærhedsprincippet anses således for at være opfyldt.

6. Gældende dansk ret

Der findes på nuværende tidspunkt ikke dansk lovgivning, der forpligter udbydere af tjenesteydelser til at opspore, indberette, spærre for og fjerne eller deliste materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.

I sager om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale med børn anvendes blokering af hjemmesider aktuelt i Danmark på aftalebaseret basis i form af den såkaldte ”Netfilterordning”.

Rigspolitiet har siden 2005 samarbejdet med Red Barnet og størstedelen af internetudbydere i Danmark – som deltager på frivillig basis – i bestræbelserne på at forhindre adgang via internettet til materiale vedrørende seksuelt misbrug af børn. Som led i samarbejdet med internetudbydere videregiver Rigspolitiet løbende på grundlag af konkrete samarbejdsaftaler oplysninger til internetudbydere om internetadresser, der efter Rigspolitiets vurdering indeholder ulovligt materiale af den omtalte karakter. Internetudbyderen iværksætter herefter en såkaldt DNS-blokering af hjemmesiden. En DNS-blokering, der er iværksat i forbindelse med Netfilterordningen, medfører, at man i forbindelse med forsøg på at tilgå en blokeret hjemmeside vil blive mødt med en besked om, at adgangen til den hjemmeside, som man har forsøgt at tilgå, er blokeret, fordi hjemmesiden indeholder materiale, som er omfattet af straffelovens § 235 (om besiddelse og udbredelse af seksuelt overgrebsmateriale med børn).

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 14. juli 2021 Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2021/1232 om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Forordningen giver på visse betingelser udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester mulighed for at anvende specifikke teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, i det omfang det er strengt nødvendigt for at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og for at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester. Det er Kommissionens hensigt, at forslaget til forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online skal erstatte den midlertidige forordning, som kun finder anvendelse indtil den 3. august 2024.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forordningsforslaget vil medføre behov for vedtagelse af dansk lovgivning, der supplerer forordningen. Der vil således være behov

for at fastsætte nærmere regler om bl.a. udpegning af en national koordinerende myndighed, der skal varetage en række opgaver efter forordningen, ligesom der skal udpeges en eller flere kompetente myndigheder. Der skal derudover fastsættes regler om sanktioner for overtrædelse af en række bestemmelser i forordningen.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser, herunder det danske EU-bidrag.

Forslaget skønnes have statsfinansielle konsekvenser via det danske EU-bidrag som følge oprettelse af EU-centeret, der lægges op til at blive finansieret inden for EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027 ved omprioritering fra finansieringsrammen for Fonden for Intern Sikkerhed, i det omfang det falder inden for de nuværende finansielle overslag. I perioden 2022-2027 ventes de samlede udgifter afholdt af EU-budgettet at udgøre ca. 46,1 mio. euro. Danmark finansierer ca. 2 pct. af EU's budget. Forslaget skønnes dermed isoleret at øge dansk EU-bidrag i samme periode ca. 6,9 mio. kr., da Danmark uden forslaget skønnes at kunne have modtaget en refusion af tilsvarende beløb via det danske EU-bidrag.

Det bemærkes, at afledte nationale udgifter som følge af EU-retsakter afholdes inden for de berørte ministeriers eksisterende bevillingsramme, jf. budgetvejledningens bestemmelser herom.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes desuden at medføre udgifter for det offentlige, herunder for den samlede straffesagskæde. Det skyldes bl.a., at antallet af indberetninger om seksuelt misbrug af børn forventes at stige som følge af initiativerne i forslaget. Omfanget af disse konsekvenser er på nuværende tidspunkt under afklaring.

Derudover forventes der merudgifter for den myndighed, der bliver udpeget som koordinerende myndighed.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser for udbydere af relevante informationssamfundstjenester, udbydere af hostingtjenester el-

ler interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester, der er etableret i Danmark. Omfanget af disse økonomiske konsekvenser er på nuværende tidspunkt under afklaring.

Det forventes, at forslaget vil medføre administrative konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Forslaget forventes at medføre administrative byrder for udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, der skal leve op til risikovurderingsforpligtelserne for at minimere risikoen for, at deres tjenester udnyttes til seksuelt misbrug af børn online.

Udbyderne efterlades en vis fleksibilitet til at udforme og gennemføre foranstaltninger, der er skræddersyet til den identificerede risiko og karakteristika ved de tjenester, de udbyder, og de måder, hvorpå de pågældende tjenester anvendes. Som eksempler kan nævnes tilpasning af udbyderens indholdsmoderations- eller anbefalingssystemer, beslutningsprocesser, tjenestens drift, funktioner, indholdet eller håndhævelsen af vilkår og betingelser ved hjælp af passende tekniske og operationelle foranstaltninger og personale, styrkelse af udbyderens interne processer eller det interne tilsyn med tjenestens funktion.

Forslaget forventes desuden at medføre administrative byrder for udbyderne, der kan blive pålagt flere påbud efter forordningen.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Der vurderes ikke at være andre konsekvenser forbundet med forslaget.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Politimæssigt og Retligt Samarbejde den 10. august 2022 og den 5. september 2023

Forslaget har endvidere i perioden fra den 30. november 2022 til den 20. december 2022 været sendt i offentlig høring. Der er modtaget høringssvar fra Advokatsamfundet, Børns Vilkår, Dataetisk Råd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Ethiske Råd, Dansk Industri Hjælp Voldsofre, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Joan Søstrene, Medierådet for Børn og Unge og Red Bar net.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringsvar, som er overvejende positivt indstillet over for forordningsforslagets formål, om end der i flere høringsvar rejses bekymring for beskyttelsen af privatlivets fred og teknologiske udfordringer.

Proportionalitet og retssikkerhed

Advokatsamfundet og Det Etiske Råd rejser bekymring om uforholdsmæssige indgreb i kommunikationsfriheden og understreger behovet for proportionalitet og retssikkerhed. Advokatsamfundet finder nogle af forslagets centrale begreber vage og upræcise, hvilket efter Advokatsamfundets opfattelse udgør en risiko for tilsidesættelse af væsentlige retssikkerhedshensyn. Advokatsamfundet advarer i øvrigt mod risikoen for masseovervågning, mens IT-politisk forening advarer mod statslig 'spyware'.

Det Etiske Råd bemærker uddybende, at der må være proportionalitet i form af et rimeligt beskyttelsesniveau for udbydernes og brugernes retssikkerhed og grundrettigheder. Det Etiske Råd fremhæver forslagets bestemmelser om løbende evaluering af tiltag, det rådgivende teknologiudvalg under EU-centeret, kravet om uafhængige tilsynsmekanismer og passende procedurer og klagemekanismer som væsentlige elementer i den balancerede beskyttelse af forskellige og til tider modsatrettede rettigheder. Det understreges dog, at børn har en ret til særlig beskyttelse, og at børns rettigheder bør komme i første række.

Lovlig kontakt og lovligt materiale

Ifølge Advokatsamfundet kræver sondringen mellem strafværdige forhold og tilladelige kontakter mellem børn særlig opmærksomhed, ligesom IT-Politisk Forening bemærker, at forordningsforslaget kan omfatte lovlig seksuel kommunikation mellem jævnaldrende børn. IT-Politisk Forening finder det problematisk, at indholdet af en lovlig privat chatsamtale mellem to jævnaldrende børn over den seksuelle lavalder, hvor der f.eks. udveksles seksuelle billeder, kan risikere at opfylde kriterierne for grooming.

Red Barnet fremhæver, at materiale, som fremstår krænkende, men som ikke er ulovligt, såsom nedværdigende eller seksualiserede personrettede beskeder, eller Child Sexual Exploitation Material (CSEM) kan være udfordrende at få fjernet fra platformene.

"End-to-end"-kryptering

Dansk Industri, IT-Branchen, og IT-Politisk Forening fremhæver, at ”end-to-end”-krypteret kommunikation bør være undtaget fra forslaget, da det vil skabe sikkerhedsmæssige sårbarheder, eftersom kryptering spiller en vigtig rolle i forhold til at sikre privat og sikker kommunikation på nettet. Særligt IT-Politisk Forening er uforstående over for, at ”end-to-end”-krypteret kommunikation er omfattet af forordningsforslaget, eftersom ”end-to-end”-kryptering ifølge foreningen gør opsporing teknisk umulig. Red Barnet påpeger, at forslaget giver anledning til bekymring for, at beskyttelsen af børns data på chattjenester bliver forringet, især for opsporing i krypterede samtaler.

Risikovurdering og afbødningsforpligtelser

Børns Vilkår, Dansk Industri, IT-Politisk Forening og IT-Branchen betoner værdien af risikovurdering, men henviser til, at forslaget især bør fokusere på tjenester, der vurderes at indebære en høj risiko for misbrug. IT-Politisk Forening påpeger i, at risikovurdering indebærer, at interpersonelle kommunikationstjenester i sig selv vil kunne anses for at kunne udgøre en risiko. For interpersonelle kommunikationstjenester er det ifølge IT-Politisk Forening endvidere uklart, hvordan udbyderen skal foretage den konkrete risikovurdering efter forslagets artikel 3 samt vurdere den potentielle resterende risiko efter risikobegrænsende foranstaltninger i medfør af artikel 4. IT-Politisk Forening bemærker derudover, at udbyderne som led i risikovurderingen kan tvinges til at indsamle oplysninger om brugerne, som ikke er nødvendige for tjenesten. I praksis vil det udelukke muligheden for anonym brug af kommunikationstjenester og sociale medier.

Børns Vilkår anbefaler, at det i forhold til serviceudbydernes udarbejdelse af risikovurderingen af deres ydelser udspecificeres, at risikovurderingen skal udarbejdes for alle tjenesternes delelementer, herunder de såkaldte ”features”.

Red Barnet bemærker, at kriterierne for, hvornår en digital tjeneste indebærer en risiko for grooming, er meget brede. Derudover efterspørger organisationen information om, hvilke konkrete oplysninger børn skal opgive for at verificere deres alder, samt hvilke forpligtelser tjenesterne har i forhold til beskyttelse af disse oplysninger. Dataetisk Råd foreslår en række tiltag, der relaterer sig til aldersbegrænsning, som mange online tjenester allerede har, herunder fastsættelse af en væsentlig højere aldersgrænse for brug af relevante onlinetjenester. Red Barnet opfordrer desuden til, at der føres til-

syn med den måde, hvorpå platformene forvalter risikovurderingsforpligtelsen, og at såkaldte ”trusted flaggers” involveres i vurderingen. Flere organisationer, herunder Børns Vilkår, Det Ethiske Råd og Red Barnet, fremhæver vigtigheden af at inkludere ”safety-by-design” i risikovurderingerne.

Dansk Industri og IT-Branchen bemærker, at der mangler klarhed i forholdet mellem forordningsforslaget og forordningen om digitale tjenester i forhold til risikovurdering.

Opsporing og grooming

IT-Politisk Forening bemærker, at det skal være muligt at detektere ukendt materiale og grooming på et frivilligt grundlag med passende sikkerhedsforanstaltninger. IT-Politisk forening henviser til, at den brede term ”betydelig risiko” i forslagens artikel 7, stk. 5-7, kan medføre, at et stort antal udbydere kan modtage et påbud. Dataetisk Råd mener, at det bør overvejes at udvide forslaget til også at omfatte opsporing og standsning af børn, der groomer og krænker andre børn. Red Barnet mener, at opsporingspraksis hos udbydere bør monitoreres tæt. Red Barnet mener i øvrigt, at det bør overvejes, om bemyndigelsen til at opspore bør ligge hos en uafhængig, national myndighed, fremfor hos udbydere.

Teknologi

Dansk Industri og IT-Branchen påpeger behovet for teknologisk innovation, da de eksisterende teknologier, f.eks. til opsporing, er utilstrækkelige. Dette gør sig tillige gældende for aldersvurderingen. Forslaget bør ifølge Dansk Industri således fokusere på at fremme frivillig innovation af teknologiske løsninger, der kan gøre det muligt at identificere grooming, herunder ved at tillade metadata. Red Barnet anser det for vigtigt, at forordningens definitioner af risici følger med den teknologisk udvikling, så nye former for seksuelt misbrug af børn ikke overses.

Ressourcer og implementering

Det Kriminalpræventive Råd og IT-Politisk påpeger, at implementeringen af forslaget vil kræve betydelige ressourcer både på EU-niveau og for mindre platforme, der muligvis ikke har de nødvendige økonomiske ressourcer.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har foreløbigt været behandlet på adskillige møder i Rådets arbejdsgruppe om retshåndhævelse fra juni 2022 til sommeren 2023.

Der er generelt støtte blandt medlemsstaterne til at etablere en klar og harmoniseret retlig ramme for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online. Det er desuden generelt opfattelse, at forordningen er nødvendig, hvis indsatsen med forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online skal være effektiv.

Der er under forhandlingerne særligt rejst spørgsmål om proportionaliteten af de forskellige påbud, der kan udstedes over for tjenesteudbydere, og forslagets forenelighed med de grundlæggende rettigheder, herunder særligt retten til respekt for privatliv og kommunikation.

Derudover har det været et væsentligt tema under forhandlingerne, hvorvidt interpersonel kommunikation skal omfattes af det foreslåede opsporingspåbud, og i givet fald, om det skal gælde for såvel kendt seksuelt materiale af børn som nyt seksuelt materiale af børn og grooming, herunder i forhold til audiokommunikation. Endvidere har konsekvenserne for såkaldt ”end-to-end”-kryptering været et særligt centralt tema under forhandlingerne.

Det forventes, at et overvejende flertal af medlemsstaterne har et ønske om at inkludere interpersonel kommunikation i anvendelsesområdet, herunder både med hensyn til kendt og ukendt seksuelt materiale af børn, grooming samt audiokommunikation. Der er blandt disse medlemsstaterne enkelte divergerende opfattelser af, hvad der herefter i givet skule omfattes af anvendelsesområdet. Det forventes ligeledes, at et overvejende flertal af medlemsstaterne enten er for at inkludere eller som minimum ikke at ekskludere krypterede kommunikationstjenester fra forordningens anvendelsesområde. Nogle medlemsstater har omvendt forholdt sig særdeles kritiske til dette og ønsker, at ”end-to-end”-kryptering helt udelukkes fra forordningens anvendelsesområde. Størstedelen af medlemsstaterne er dog enige om, at det er nødvendigt at ramme den rette balance mellem grundlæggende rettigheder og beskyttelsen af børn samt at undgå at gå længere end nødvendigt.

Der forventes at være opbakning blandt et flertal af medlemsstaterne til vedtagelse af en delvis generel indstilling på det kommende rådsmøde for retlige og indre anliggender den 28. september 2023. Det bemærkes dog, at nogle medlemsstater gennem forhandlingerne har været kritisk indstillet over for proportionaliteten af de forskellige påbud og forslagets forenelighed med de grundlæggende rettigheder, hvorfor disse kan komme til at udgøre et blokerende mindretal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen har et stort og vedvarende fokus på at komme digitale krænkelse til livs. Regeringen er derfor positiv over for intentionerne om at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Den teknologiske udvikling indebærer, at seksuelt misbrug af børn, herunder grooming, i stigende grad finder sted online, og regeringen er enig i, at udbydere af online tjenester skal tage et større ansvar for, at børn og unge kan færdes trygt og sikkert på nettet ved bl.a. at forhindre udbredelsen af materiale af seksuelt misbrug af børn online samt at begrænse risikoen for platformenes brug til grooming af børn mest muligt.

I lyset af det grænseoverskridende element i den måde, hvorpå materiale spredes via nettet, er det efter regeringens opfattelse afgørende med en fælles europæisk indsats på området. Regeringen er derfor overordnet set positivt indstillet over for formålet om at skabe en retlig ramme og en fælles, koordineret tilgang til at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online i EU for dermed at sikre en bedre opsporing, efterforskning og retsforfølgelse af lovovertrædelser vedrørende seksuelt misbrug af børn online. Regeringen støtter desuden etableringen af et europæisk center med henblik på koordinering, bistand og understøttelse af aktiviteterne på tværs af medlemsstaterne og udbyderne samt at fremme udveksling af viden og ekspertise på området.

Regeringen finder det afgørende, at forslaget er foreneligt med grundloven, herunder det uskrevne grundlovsforbud, hvorefter det alene er danske myndigheder, der er enekompetente til at udøve myndighedsbeføjelser inden for det danske territorium. Det skal bemærkes, at formandskabets seneste kompromistekst tager højde dette.

Regeringen har noteret sig, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB) har rejst spørgsmål om nødvendigheden og proportionaliteten i de indgreb i beskyttelsen af privatlivets fred og personoplysninger, som er en konsekvens af forslaget. Regeringen har særligt fokus på, at der opnås en fornuftig balance mellem hensynet til en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af online misbrug af børn på den ene side og muligheden for, at borgerne kan udøve deres grundlæggende rettigheder på den anden side.

Regeringen finder, at der med forordningen bør sikres et teknologineutralt regelsæt, og at ”end-to-end”-kryptering ikke skal udelukkes fra forordningens anvendelsesområde. Dette skal navnlig ses i lyset af, at materiale, der omfatter misbrug af børn, efter politiets erfaring oftest deles gennem krypterede tjenester, og en udelukkelse af krypterede tjenester efter regeringens opfattelse kan medføre en udhule forordningens formål.

Regeringen vil fortsat arbejde for, at eksisterende ordninger, hvor nationale myndigheder kan anmode udbydere om frivilligt og af egen drift at spærre adgangen til eller fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, kan bibeholdes efter forordningens ikrafttrædelse.

Endelig vil regeringen under forhandlingerne arbejde for, at arbejdsgangene for den koordinerende og de kompetente myndigheder i forhold til meddelelse af påbud om fjernelse og spærring, hvor skadevirkningen er stor, og tidsaspektet er afgørende, bliver så smidige som muligt og med mindst mulige administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er senest i forbindelse med forelæggelse af dagsordenen for rådsmødet for retlige og indre anliggender den 8.-9. december 2022 blevet orienteret om forslaget.

Der blev den 12. september 2022 oversendt et grund- og nærhedsnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg.

Forslaget blev forud for dets fremsættelse omtalt i forbindelse med orienteringen af Folketingets Europaudvalg om dagsordenspunktet ”Den digitale dimension i efterforskning af seksuelt misbrug af børn – udfordringer og vejen frem” forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. oktober 2021.